

Arrest

nr. 348 465 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*Palestina afkomstig*” te zijn nationaliteit te zijn, op 1 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONDT *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Khan Younis/Gaza en van Palestijnse origine.

Op 12 juli 2023 verliet u Gaza omwille van de slechte socio-economische toestand en de onveiligheid aldaar. U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland waar u op 7 augustus 2023 op Kos een verzoek om internationale bescherming indiende. U verbleef in het opvangcentrum van Kos. Op 22 september 2023 verkreeg u de vluchtelingenstatus van de Griekse autoriteiten. U verliet het opvangcentrum van Kos en reisde naar Athene. U verbleef in Athene in verschillen collectieve huurwoningen. U werkte er drie dagen per maand in de bouwsector. In Griekenland kreeg u schurft. U ging ter behandeling hiervan naar een ziekenhuis in Athene.

U kreeg er te horen dat u pas behandeld zou worden indien u iemand meebracht die de Griekse taal machtig was. U verloor in Griekenland uw fiscaal registratienummer (AFM). Toen u hiervan aangifte wenste te doen bij de politie kreeg u er te horen dat de politie u niet kon helpen indien u de Griekse taal niet sprak.

In november 2023 werden u en een vriend door Albanezen beroofd. Hierbij werd uw telefoon werd gestolen. U deed hiervan geen aangifte bij de politie.

U reisde vanuit Griekenland naar Duitsland waar u op 20 maart 2024 te Sigmaringen een verzoek om internationale bescherming indiende. Na een verblijf van ongeveer drie-en-een-halve maand in Duitsland reisde u naar België waar u op 28 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende

Ter staving van uw identiteit/verzoek legde u volgende documenten neer: uw Griekse verblijfstitel (ADET) uitgereikt op 22 september 2023 en geldig tot 21 september 2026, uw Griekse paspoort uitgereikt op 18 januari 2024 en geldig tot 17 januari 2029, foto's en een video van mensen die in Griekenland op straat voor een appartementsgebouw zitten/staan waarmee u de levensomstandigheden in Griekenland wil aantonen, een kopie van de eerste bladzijde van uw Palestijnse paspoort uitgereikt op 9 juni 2022 en geldig tot 8 juni 2027, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, een kopie van uw UNRWA-registratiekaart, kopieën van medische attesten van familie in Gaza, foto's uit Gaza en een kopie van de Belgische verblijfstitel van uw broer X (O.V. XX),

Na uw persoonlijk onderhoud maakte u bijkomend nog een foto van een tube Daktarin zalf, een fles Iso-Betadine ontsmettingsmiddel en een printscreen van uw facebookpagina over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Betreffende uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u moe was, koorts en honger had en u het onaangenaam vond dat de zon op u scheen, dient er te worden opgemerkt dat u wanneer u hierop werd gevraagd of u een pauze wou nemen negatief antwoordde en u gevraagd of u in staat was om het persoonlijk onderhoud verder te zetten positief antwoordde. Voorst werd er voor gezorgd dat u in het gehoorlokaal minder werd blootgesteld aan de zon (CGVS, p. 10-11). Verder wijst niets er op dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit erkende u zelf ook (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" d.d. 30/07/2024). Daarenboven werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 2-3). Voorts verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn [Information Request Reply Hellenic Republic d.d. 21/08/2024], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushoud>

[ers-in-griekenland-juni-2022](#); Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u in Griekenland toegang had tot de woningmarkt. Zo verbleef u op Kos steeds in het opvangcentrum en verbleef u na uw vertrek uit Kos in Athene, behalve de eerste twee dagen dat u er in een park overnachtte, steeds in collectieve huurwoningen (CGVS, p. 9-10).

Wat betreft uw verklaringen dat u in Griekenland geen sociaal zekerheidsnummer (AMKA) had, wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op :

https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). Dat u verklaarde dat u toen u uw AMKA in een kantoor in Griekenland aanvraag te horen kreeg dat u hiervoor moest betalen (CGVS, p. 7), kan mede gezien bovenstaande informatie niet zonder meer worden weerhouden.

Daar waar u verklaarde dat u uw fiscaal registratienummer AFM in Griekenland verloor maar dat de politie de aangifte van uw verlies niet wou acteren, dient er vooreerst opgemerkt te worden dat het wel een vreemde gang van zaken is dat de politie u, die een vertaal-app kon gebruiken (CGVS, p. 12), enkel wenste te helpen indien u zelf Grieks zou spreken of iemand zou meebrengen die het Grieks machtig was (CGVS, p. 6-7). Voorts is het opmerkelijk dat u bij de DVZ, uitdrukkelijk gevraagd of u in Griekenland problemen kende met de autoriteiten, verklaarde dat dit niet het geval was geweest (CGVS-vragenlijst; vraag 3.7). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat u een duplicaat van uw AFM kan aanvragen bij het belastingkantoor dat uw AFM heeft uitgereikt (zie administratief dossier). Niets wijst er dan ook op dat indien u zich naar de juiste instantie zou begeven niet in bezit zou kunnen worden gesteld van een duplicaat van uw AFM.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland toegang had tot de arbeidsmarkt. Zo werkte u tijdens uw verblijf in Athene ongeveer drie dagen per maand in de bouwsector (CGVS, p. 10-11). Gevraagd welke stappen u had ondernomen om aan legaal werk te geraken verklaarde u dat u hiervoor naar interimkantoren ging maar u er geen kans maakte op een job omdat u de Griekse taal niet machtig was (CGVS, p. 11). Voorts verklaarde u dat toen u zich informeerde om het Grieks te leren, u te horen kreeg dat u hiervoor moest betalen, wat u niet kon, en u verder geen stappen ondernam om gratis taalcursussen te vinden (CGVS, p. 12). Echter, hoewel u verklaarde dat u in Athene naar (een) organisatie(s) ging – waarvan u zich de na(a)m(en) niet meer herinnert – om er hulp te krijgen maar u van hen geen antwoord kreeg (CGVS, p. 11 & CGVS-vragenlijst; vraag 3.5), blijkt uit een korte zoekopdracht op internet – waartoe u in Griekenland ook toegang had (CGVS, p. 8 en p. 11-12) – dat er in Athene tal van organisaties zijn die begunstigden van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en het (kosteloos) aanleren van de taal (zie administratief dossier). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat het voor u onmogelijk was om deze organisaties te vinden en hun hulp in te roepen zodoende de Griekse taal te leren en uw kansen op de Griekse arbeidsmarkt te vergroten. Evenmin schreef u zich als werkzoekende in bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (DYPA) (zie administratief dossier) (CGVS, p. 11). Er dient opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijk (ander) werk zou gezocht hebben in Athene, er verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan werk te geraken zodoende uw situatie en uw toegang tot de woningmarkt er te verbeteren, en te kunnen integreren in de Griekse samenleving.

Daarenboven blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde (CGVS, p. 4), die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels (CGVS, p. 11-12) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u van Kos naar Athene reisde, u maanden later vanuit Griekenland een vlucht naar Zwitserland nam van waar u dadelijk met de bus naar Duitsland reed en u ongeveer drie-en-een-halve maand later vanuit Duitsland naar België reisde (CGVS, p. 9 en p. 16 & DVZ-vragenlijst; vraag 33). Verder werkte u, zoals eerder gesteld in Griekenland een aantal dagen per maand in de bouwsector, werkte u in België in hotels en supermarkten en werkt u hier heden in een kledingbedrijf (CGVS, p. 4-5). Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u in Griekenland over een min of meer uitgebreid netwerk beschikte dat u ondersteunde. Zo blijkt onder meer dat u, nadat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend, financieel gesteund werd door twee tantes die op de Westelijke Jordaanoever wonen (CGVS, p. 10), uw oom langs moederskant, die hier in België een verblijfsstatus heeft, u raad gaf waar u aan werk kan geraken in Griekenland (CGVS, p. 7 en p. 11), deze oom samen met één van uw neven die hier eveneens in België een verblijfsstatus heeft uw vliegtuig- en bus ticket vanuit Griekenland (en via Zwitserland) naar Duitsland bekostigde (CGVS, p. 7 en p. 16) en u tijdens uw verblijf in Duitsland financieel geholpen werd door een vriend (CGVS, p. 16). Voorts heeft u hier in België nog steeds contact met uw oom alsook met twee neven die hier een verblijfsstatus hebben (CGVS, p. 7), verblijft u hier soms bij uw oom of andere familieleden en heeft u nog een aantal vrienden die in Athene wonen (CGVS, p. 8). Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen of (indien nodig) niet opnieuw beroep zou kunnen doen op uw (familiaal) netwerk om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt daarenboven geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw medische problemen – u verklaart dat u in België voor schurft behandeld wordt (CGVS, p. 13) en

legde ter staving hiervan een foto's van een tube Daktarin zalf en een fles Iso-Betadine ontsmettingsmiddel neer (document 10) - niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken die zware zorg en complexe monitoring zouden vereisen die in Griekenland, mits u hiertoe de nodige stappen zet, niet beschikbaar zouden zijn.

In dit verband dient er opgemerkt te worden dat u in Griekenland, hoewel u verklaarde dat u omwille van uw schurft naar een ziekenhuis in Athene ging maar zij u desondanks u er een vertaalapp gebruikte om er u verstaanbaar te maken enkel wilden helpen indien u iemand zou meebrengen die de Griekse taal machtig was (CGVS, p. 12), wel degelijk toegang had tot de gezondheidszorg aldaar. Zo kocht u voor uw schurft in Griekenland medicijnen bij een apotheek (CGVS, p. 12-13). Bovendien toont de informatie waarover het CGVS beschikt aan dat u, indien u in Griekenland daadwerkelijk geen sociaal zekerheidsnummer (AMKA) zou gehad hebben, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Betreffende uw verklaringen dat u en een vriend in november 2023 in Athene werden beroofd door Albanezen, waarbij uw telefoon werd gestolen (CGVS, p. 13-14), dient te worden opgemerkt dat u van deze feiten geen aangifte deed. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat de politie u toch niet zou helpen aangezien zij u ook niet hadden geholpen toen u bij hen aangifte wenste te doen van het verlies van uw AFM (CGVS, p. 14), is niet afdoende om uw nalaten ter zake te rechtvaardigen. Immers, indien politiemensen bij uw aangifte van uw verlies van uw AFM daadwerkelijk niet zouden hebben opgetreden (of u niet naar de juiste instantie zouden hebben doorverwezen om het verlies van uw AFM aan te geven) kan er uit het dergelijk handelen van enkele individuele agenten niet zonder meer besloten worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u alsnog, indien nodig, de nodige bescherming te bieden. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het feit dat u in Griekenland eens door de politie gecontroleerd en gefouilleerd werd en u na controle van uw identiteitskaart mocht beschikken (CGVS, p. 14), evenmin kan besloten worden dat de politie in Griekenland hun werk niet naar behoren uitvoeren. Indien u daadwerkelijk zou gevonden hebben dat deze controle niet door de beugel kon, staat het u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, waar u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen, vrij om dit door u gepercipieerde slecht functioneren van de politie bij de bevoegde instanties aan te klagen. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Wat betreft uw overige problemen in Griekenland, namelijk dat er Griekse burgers onbeleefd tegen u waren en zij u niet wilden helpen als u hen de weg vroeg en er Egyptenaren waren die naar u schreeuwen (CGVS, p. 15) - dient, hoe betreurenswaardig ook, te worden opgemerkt dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig

zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aangaande uw verklaringen dat uw broer X (O.V. XX) hier verblijft (CGVS, p. 4 en p. 7 & document 7), dient erop gewezen te worden dat het CGVS uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) en de toekenning van de status van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van Vreemdelingenwet). Onderhavige beslissing maakt zodoende geen inmenging in uw privé-, familie- of gezinsleven uit, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en bevat evenmin een absoluut verbod voor u om het Belgische grondgebied binnen te komen en er te verblijven, noch heeft deze beslissing aangaande uw verzoek om internationale bescherming tot gevolg dat u definitief van uw broer wordt gescheiden. De commissaris-generaal gaat louter na of er in uw hoofde al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming.

Daar waar uw advocaat op het einde van uw persoonlijk onderhoud aangaf dat het persoonlijk onderhoud in het Nederlands in plaats van in het Engels moest plaatsgevonden hebben en dat u uw toestemming niet heeft gegeven om uw persoonlijk onderhoud in het Engels te houden (CGVS, p. 17) dient te worden opgemerkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet met zich mee. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, en blijkt dat u alle vragen goed hebt begrepen (CGVS, p. 17).

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit, afkomst, dat u bij UNRWA geregistreerd bent, dat u een Facebook-account heeft, dat er in Griekenland soms mensen op straat staan/zitten en dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus verkreeg, wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld. De foto's uit Gaza en de medische attesten van familie in Gaza hebben voorts betrekking op (uw vrees ten aanzien van) uw land van herkomst. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van Griekenland, aangezien u daar internationale bescherming geniet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1.1. In het verzoekschrift van 85 pagina's bevindt zich een inhoudsopgave van de aangevoerde middelen en hun respectievelijke inhoud.

Hieromtrent stelt de Raad vast dat verzoeker het verzoekschrift aanvat met een middel (persoonlijk onderhoud door EUAA-caseworker), gevolgd door een middel (inzake overmatige vertaling en zorgvuldigheidsbeginsel) en dit andermaal gevolgd door een middel (omtrent de psychische kwetsbaarheid).

Slechts na de opsomming van de voormelde drie middelen ontwikkelt het verzoekschrift het eerste [sic] middel, het tweede [sic] middel, het derde [sic] middel en het [sic] vierde middel.

Vervolgens wordt de argumentatie ontwikkeld – die niet als een middel wordt omschreven [sic] - waaruit zou blijken dat de Raad de bevoegdheid heeft om verzoeker te erkennen als vluchteling wegens de situatie in Gaza.

Verzoeker is volgens de Raad bijgevolg van mening dat er door hem redelijkerwijze geen zorgvuldigheid in acht moet worden genomen bij het opstellen en indienen van een bijzonder omstandig verzoekschrift.

2.1.2. Blijkens de (navolgende cursief weergegeven) inhoudstafel wordt de bestreden beslissing weerlegd door het aanvoeren van de volgende argumenten/middelen:

“3.2.1.1. Middel: persoonlijk onderhoud door EUAA-caseworker (in het Engels) leidt tot schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, met schending van de rechten van verdediging tot gevolg

3.2.1.2. Middel: overmatige vertaling leidt tot schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, met schending van de rechten van verdediging tot gevolg”.

Verzoeker voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, met schending van de rechten van verdediging tot gevolg omdat het persoonlijk onderhoud door een EUAA-caseworker werd afgenomen in het Engels. Verzoeker hekelt het gebruik van een automatisch vertaalprogramma waardoor een doelmatige controle van de notities niet mogelijk was en er vrijwel zeker een verlies van betekenis van de verklaringen is.

De schriftelijke nota van de verklaringen van verzoeker vormen geen getrouwe weergave van de vragen en antwoorden, zoals artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet voorschrijft.

Voorts heeft verzoeker kritiek op het gegeven dat zijn raadsman op het einde van een Engelstalig onderhoud gedwongen wordt de opmerkingen in het Engels te geven, waardoor het onmogelijk is om fijngevoelige nuances juist weer te geven.

Volgens verzoeker rijst er ook minstens een schijn van partijdigheid in hoofde van de EUAA-caseworkers daar zij (minstens een deel van hen) de Griekse nationaliteit hebben. Er is ook onduidelijkheid of de EUAA-caseworkers voldoen aan de competenties/kwalificaties, die ook verwacht worden van de *protection officers* bij het CGVS.

“3.2.1.3. Middel: gebrekkig onderzoek naar de psychische kwetsbaarheid van verzoeker leidt tot schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”

Verzoeker werd niet (nadrukkelijk) bevraagd over zijn psychische toestand en benadrukt dat non-verbale signalen zouden hebben gewezen op psychisch lijden.

“3.2.1.4. Eerste middel: schending van het redelijkheidsbeginsel

A. Weerlegbaar vermoeden van wederzijds vertrouwen

B. In casu

B.1. Een a priori automatisch risico op leefsituatie in strijd met artikel 4 EU9-Handvest

(1) Internationaal alarm

(2) Structureel falend asielsysteem (gerapporteerd)

(2.1) Rapporten

(2.2) Juridisch vacuüm na toekenning van de vluchtelingenstatus of na verval van ADET: tussen verval van rechten en het uitblijven van nieuwe

(2.2.1.) Nieuwe statushouder

(2.2.2.) Statushouder met vervallen ADET

(2.3) Structureel falende bescherming in de basisdomeinen: huisvesting, arbeid en gezondheidszorg

(1) Sociaal-economische integratie

a. Huisvesting: acute dakloosheid

b. Werk: structurele werkloosheid

c. Bijzondere aandacht: HELIOS+-programma: huisvesting, werk en taal

(2) Gezondheidszorg: structurele uitsluiting van basisgezondheidszorg

(3) Geen juridische procedures mogelijk

(3) Conclusie: algemeen, automatisch risico

B.2. Buitengewone omstandigheden die verzoeker bijzonder kwetsbaar maken

(1) Persoonlijke: Medische en psychische kwetsbaarheid

a. Psychische kwetsbaarheid

b. Medische kwetsbaarheid

*c. Andere kwetsbaarheden - bijzonder profiel eigen aan de persoon verzoeker
Cognitief beperkt*

(2) Materiële kwetsbaarheid

a. Geen geactiveerde AMKA

b. Werkloosheid of gevaarlijke praktijken in het zwart werk & talig isolement

c. Gebrek aan netwerk, ondersteuning of middelen

- d. Weigering hulp door de Griekse politie en racisme
- (3) Maatschappelijke kwetsbaarheid
- (4) Besluit

C. Conclusie: schending van het redelijkheidsbeginsel

3.2.1.5. Tweede middel: schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing

3.2.1.6. Derde middel: schending van art. 4 handvest EU en art. 3 EVRM

3.2.1.7. Vierde middel: schending van de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel

3.2.1.8. Conclusie”.

Verzoeker volhardt in de verklaringen die hij heeft afgelegd. Verzoeker verwijst omstandig naar verschillende landenrapporten waaruit blijkt dat dat statushouders ingeval van terugkeer naar Griekenland te maken hebben met verregaande moeilijkheden die aanleiding zullen geven tot het terechtkomen in een situatie van verregaande deprivatie.

Verzoeker past de uitgebreid aangevoerde en geciteerde landeninformatie toe op zijn persoonlijk profiel.

“3.2.2. De gegrondheid van het verzoek tot internationale bescherming: Gaza

3.2.2.1. Bevoegdheid van Uw Raad

3.2.2.2. Onderzoek naar land van herkomst: Palestina, Gazastrook

A. Internationaal Gerechtshof

B. Internationaal Strafhof

C. International Association of Genocide Scholars (IAGS)

D. Onafhankelijke VN-Onderzoekscommissie

E. Conclusie”

Verzoeker argumenteert een nood aan internationale bescherming te hebben ten gevolge van de situatie in de Gaza.

2.2. Middels een aanvullende nota die gedateerd is op 25 februari 2026 stelt verzoeker: “*Dat er aanleiding is volgende elementen bij te brengen, teneinde de Raad toe te laten rekening houdend met de actuele situatie.*”

Deze aanvullende nota, die bijgebracht wordt op basis van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, bevat 37 pagina's en heeft volgens de inventaris de volgende 'nieuwe elementen':

“1. ASYLUM INFORMATION DATABASE (AIDA), GREEK COUNCIL ON REFUGEES en EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES, ‘Country Report Greece, Update on 2024, september 2025’, https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf

2. Rvv, arrest van 30 oktober 2025, 335 295, https://www.rvvce.be/sites/default/files/arr/a335295.an_.pdf

3. RvV, arrest van 10 februari 2026, 351 307.

4. ULYSSE, ‘Note du service de santé mentale Ulysse sur les effets pathogènes des événements liés à la guerre et l’invasion de Gaza sur les personnes originaires de Palestine présentes en Belgique’, 20 juni 2024, https://mail.google.com/mail/u/0?ui=2&ik=c99420230b&attid=0.1&permmsgid=msgf:1845861336946029066&th=199dd11b2d4bb20a&view=att&disp=inline&realattid=f_mgoz922p0&zw&acrobatPromotionSource=gmail_chrome-card

5. ‘Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025’, 19 November 2025, https://mail.google.com/mail/u/0?ui=2&ik=c99420230b&attid=0.1&permmsgid=msgf:1845861336946029066&th=199dd11b2d4bb20a&view=att&disp=inline&realattid=f_mgoz922p0&zw&acrobatPromotionSource=gmail_chrome-card

(+Vrije vertaling)

6. Brief van 16 januari 2026 van dhr. Minos MOUZOURAKIS aan Mr. LAHAYE (+Vrije vertaling)

7. Nieuwe wetgeving Griekenland over terugkeer derdelanders (+ Vrije vertaling)”.

Verzoeker argumenteert verder op basis van de bijgebrachte stukken dat de situatie in Griekenland voor terugkerende statushouders strijdig is met artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Europese Unie.

Hoewel het initieel verzoekschrift werd ingediend op 1 december 2025 argumenteert verzoeker in het kader van de ‘nieuwe elementen’ onder meer op basis van “*de nieuwe Griekse wetgeving, door het parlement gestemd in september 2025, waarin personen zonder legale status in het land met uitzonderlijk harde hand zullen worden aangepakt.*”

2.3. Op 12 maart 2026 brengt verweerder een aanvullende nota bij.

Verweerder schrijft:

“Op 1 december 2025 werd een beroep ingediend tegen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere eu lidstaat) van 21 november 2025. Het administratieve dossier werd u samen met een nota met opmerkingen bezorgd op 12 december 2025.

Gelet op artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden u volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht:

1. Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS
2. COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>;
3. Country Report : Greece. Update 2024, gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf;
4. Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>;
5. Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op <https://verwaltungsgerichtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nach-schutzgewaehrung-in-griechenland>;
6. Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112>;
7. Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-aee1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.”

2.4. Ter zitting legt verzoeker een “Aanvullende nota/pleitnota” neer.

Deze nota bevat rechtspraak van de Raad en informatie inzake de situatie in Griekenland voor terugkeerders die internationale bescherming genieten. De nota verwijst verder naar stukken die reeds eerder werden bijgebracht in aanvullende nota's (brief van Griekse NGO's van 19 november 2025; Brief van 16 januari 2026 van dhr. Minos MOUZOURAKIS aan Mr. LAHAYE)

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]”

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks

geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Waar verzoeker aanvoert dat verweerder de redelijke termijn om de bestreden beslissing te nemen zou hebben overschreden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de ratio legis van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109).

Verzoeker toont, waar hij aanvoert dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op hetgeen hieronder volgt, verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot in het kader van de door hem aangevoerde nood aan internationale bescherming en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

5.1. Verzoeker voert aan dat het persoonlijk onderhoud in het Engels werd afgenomen, en niet in de proceduretaal. Te dezen gaat verzoeker er verkeerdelijk van uit dat de taal van de procedure en de taal van het persoonlijk onderhoud dezelfde moeten zijn.

Verweerder repliceert in de verweernota van 11 december 2025 terecht als volgt:

“De bestreden beslissing stelt dienaangaande reeds op goede gronden als volgt:

”Daar waar uw advocaat op het einde van uw persoonlijk onderhoud aangaf dat het persoonlijk onderhoud in het Nederlands in plaats van in het Engels moest plaatsgevonden hebben en dat u uw toestemming niet heeft gegeven om uw persoonlijk onderhoud in het Engels te houden (CGVS, p. 17) dient te worden opgemerkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet met zich mee. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, en blijkt dat u alle vragen goed hebt begrepen (CGVS, p. 17).”

Door het louter herhalen van zijn eerdere kritiek werpt verzoeker geen ander licht op voorgaande vaststellingen. Verweerder volhardt bijgevolg dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De taal die voor de asielprocedure werd aangewezen – het Nederlands – werd gedurende de hele procedure gebruikt (zijn verklaring bij de DVZ en de bestreden beslissing werden volledig in het Nederlands opgesteld, de notities van het persoonlijk onderhoud werden naar het Nederlands vertaald). De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn aldus aanwezig in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet met zich mee. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet verbiedt de dossierbehandelaar evenmin om zich uit te drukken in een vreemde taal wanneer hij deze taal beheerst (RvS 3 september 2008 nr. 185.993). Er wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld. Een schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet worden aangenomen (RvV 14 augustus 2025, nr. 331 010).

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal of CGVS) geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, en blijkt dat verzoeker de tolk en alle vragen goed heeft begrepen (Notities persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), p. 2-3, 12). Daargelaten de taal die de tolk en de dossierbehandelaar hebben gehanteerd, blijkt dat verzoeker probleemloos zijn verklaringen kon afleggen. Verzoek toont niet in concreto aan dat er, omwille van een dubbele vertaalslag, verklaringen verkeerd

begrepen zouden zijn geweest, laat staan dat hij aantoont hoe dergelijke problemen van die aard zijn om een negatieve invloed hebben gehad op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verweerder stelt vast dat verzoeker bij aanvang of tijdens de loop van het persoonlijk onderhoud geen bezwaar heeft gemaakt tegen de tolk of de gehanteerde manier van tolken (NPO, p. 2-3, 12). Nadien werden er ook geen opmerking overgemaakt over de notities van het persoonlijk onderhoud aan het CGVS, dit terwijl de notities overeenkomstig artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet naar verzoeker en zijn raadsman werden verstuurd op 30 september 2025. Verzoeker toont overigens niet aan welk nadeel hij door deze werkwijze zou hebben ondervonden en laat na in concreto te verduidelijken welke verklaringen niet correct vertaald, dan wel verkeerd geïnterpreteerd of inhoudelijk vervormd zouden zijn geweest of waar er een semantisch verlies zou hebben plaatsgevonden. Verweerder wijst erop dat zowel de notities in het Engels als in het Nederlands zich in het administratieve dossier bevinden.

Voorts hekelt verzoeker dat er een discrepantie is tussen de afnemer van het persoonlijk onderhoud en de beoordelende dossierbehandelaar waardoor die tweede de (vertaalde) notities moest interpreteren, het gehele dossier moest bestuderen en bovendien geen zicht had op de non-verbale elementen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verweerder reageert dat de notities van het persoonlijk onderhoud een letterlijke weergave vormen van het gehoor. Indien er zich tijdens het onderhoud een opmerkelijk of relevant element voordoet, wordt dit expliciet tussen haakjes in het verslag opgenomen. Verzoeker preciseert bovendien niet welke concrete non-verbale elementen volgens hem ontbreken of verkeerd zijn weergegeven. Verzoeker laat na voorbeelden te geven van non-verbale gedragingen die relevant zouden zijn voor de beoordeling en die de bestreden beslissing in een ander daglicht zouden plaatsen worden door verzoeker niet aangebracht.

Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van het persoonlijk onderhoud, noch dat de vaststelling van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden (zie naar analogie, RvV arrest nr. 333798 van 3 oktober 2025 en arrest nr. 332962 van 19 september 2025).

Voor zover verzoeker betoogt dat zijn raadsman gedwongen was om zijn opmerkingen aan het einde van het persoonlijk onderhoud in het Engels te formuleren, waardoor fijngevoelige nuances volgens hem niet correct konden worden weergegeven, merkt verweerder op dat de raadsman wel degelijk in staat was om opmerkingen te maken (NPO, p. 17). Hoe dan ook, indien de raadsman nadere nuances of bijkomende opmerkingen noodzakelijk achtte, stond het hem vrij deze na het persoonlijk onderhoud per e-mail, als aanvullende opmerking op het verslag van het gehoor en/of in het verzoekschrift over te maken, hetgeen in casu niet gebeurd is."

De Raad sluit zich aan bij de voorstaande repliek van verweerder. Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt immers dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk, die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt, dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt bijgevolg geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee.

5.2. Inzake de vertaling van de notities van het persoonlijk onderhoud stelt verweerder in de (verweer)nota het volgende:

" 2.1.3 Waar verzoeker het gebruik van een automatische vertaalmachine hekelt, repliceert verzoeker dat in het kader van het operationele plan dat tussen het EUAA en de Belgische staat is overeengekomen, de deskundigen van het EUAA een beroep doen op een tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming in het Engels weergeeft. De notities worden vervolgens vertaald met behulp van DeepL Pro, een betalende automatische vertaaltool. DeepL Pro biedt de nodige garanties op het vlak van gegevensbescherming: vertaalde teksten worden niet opgeslagen en niet gebruikt voor trainingsdoeleinden. Deze vertaling wordt nadien gereviseerd door het CGVS.

Zoals vermeld in de disclaimer en op de website van Deepl (beschikbaar op: <https://www.deepl.com/pro-datasecurity>, worden de ingevoerde gegevens niet doorgegeven aan derden en worden ze volledig door Deepl binnen de Europese Unie verwerkt (in overeenstemming met de AVG). Bovendien worden de ingevoerde gegevens niet bewaard of gebruikt voor de verdere ontwikkeling van de tool (in tegenstelling tot de gratis versie). Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is. Wat betreft de toegang tot gegevens door Deepl zelf, biedt de gegevensverwerkingsovereenkomst die tussen Deepl en het CGVS is gesloten de nodige waarborgen. Toegang is daarom strikt beperkt tot technische ondersteuning en werknemers zijn gebonden aan een geheimhoudingsplicht.

Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het Commissariaat-generaal de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat: De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer: de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene. De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening).

De verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. Wat de toegang tot de gegevens door Deepl zelf betreft, heeft het CGRA een Data Processing Agreement met Deepl gesloten dat de nodige garanties biedt. Zo is de toegang strikt beperkt tot technische ondersteuning en zijn de werknemers onderworpen aan een geheimhoudingsplicht. Verweerder voegt de integrale versie van deze Data Processing Agreement toe aan het administratieve dossier ('Data Processing Agreement according to Art. 28 General Data Protection Regulation (GDPR)', dd. 11/7/2023, bijlage 1).

[...]

Bijgevolg moet worden aangenomen dat de tussenkomst van de dossierbehandelaar een relevante analyse van het onderzoek door het Commissariaat-generaal in samenwerking met het EUAA garandeert. De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar "bizarre vertalingen" en de stelling dat de vertalingen de oorspronkelijke betekenis niet zouden dekken, volstaan niet.

Verzoeker laat na om concrete voorbeelden van dergelijke vermeende vertaalfouten aan te reiken waaruit zou blijken dat de bestreden beslissing daardoor in een ander licht moet worden geplaatst."

De Raad ontwaart geen element dat voorgaand betoog van verweerder kan ondermijnen. Er is geen sprake van schending van het beroepsgeheim of de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

5.3. Waar verzoeker de inzet van EUAA-medewerkers hekelt die als 'behandelend ambtenaar' het persoonlijk onderhoud afnemen, herinnert de Raad eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het commissariaat-generaal de mogelijkheid biedt om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

Deze bepaling beoogt de omzetting van artikel 14 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn).

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met 'een andere instantie' uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen:

"Het organiseren van een persoonlijk onderhoud door de Commissaris-generaal waarbij elke verzoeker minstens eenmaal de kans krijgt de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten is een praktijk die reeds jarenlang wordt toegepast op het CGVS. Deze praktijk werd reeds vastgelegd in het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien het persoonlijk onderhoud als een fundamenteel beginsel en waarborg geldt in de behandelingsprocedure van een verzoek om internationale bescherming is het aangewezen het principe van het persoonlijk onderhoud eveneens op te nemen in de wet.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald bij koninklijk besluit, zoals nu reeds het geval is in het hogervermelde koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Het derde lid voorziet de mogelijkheid om bij situaties van een groot aantal gelijktijdige verzoeken, het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud over de inhoud van het verzoek. Het blijft echter in eerste instantie wel de bedoeling om bij een toegenomen werklast (ten gevolge van een groot aantal gelijktijdige verzoeken) bijkomend personeel aan te werven voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en bijkomende middelen hiervoor toe te kennen.

Nu al stelt de minister aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het personeel en de middelen ter beschikking die nodig zijn voor het vervullen van hun opdracht (op basis van artikel 57/25 van de wet) en zijn er verschillende mogelijkheden om het personeelskader van het Commissariaat-generaal al dan niet tijdelijk te versterken via detacheringen van ambtenaren vanuit andere overheidsdiensten (Koninklijk besluit van 15 januari 2007 betreffende de mobiliteit van de statutaire ambtenaren in het federaal administratief openbaar ambt) of door interne mobiliteit binnen de FOD Binnenlandse zaken.

Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels.

De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht.

Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker.

Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.

De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren.

Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit.

De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie. Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet.” (Parl. St. DOC 54, 2548/001, p. 92-96).

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt worden bepaald bij het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Artikel 3, § 2 van dit koninklijk besluit van 11 juli 2003, in verband met die opleidingen waarnaar wordt verwezen in voormeld artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“§ 2. Binnen het Commissariaat-generaal wordt een kennis- en leercentrum opgericht dat aan de ambtenaren een basisopleiding en voortgezette vorming geeft betreffende ondermeer de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, [de Conventies betreffende de rechten

van de mens] de Conventies betreffende de rechten van de mens die België binden evenals de andere beschermingsgronden die in de wet zijn voorzien. Hiertoe behoort een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.”

In overeenstemming met voorgaande bepalingen, werd tussen België en het EUAA (The European Union Agency for Asylum) een operationeel plan overeengekomen “*Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium*”, dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026 en waarvan de weblink door verweerder wordt bijgebracht in diens nota.

Hierin wordt gesteld dat de activiteiten van het EUAA in het kader van de operationele en technische bijstand zoals omschreven in principe onder het EU-recht vallen, aangevuld, waar nodig, met het nationale recht van de gastlidstaat. Dit omvat onder meer de veiligheid en beveiliging van de deelnemende personen en de middelen die worden ingezet voor de activiteiten van het EUAA.

Dit operationeel plan voorziet in een gedragscode voor deskundigen in asielondersteuningsteams (waarvan verweerder tevens de weblink bijbrengt middels zijn nota) en licht toe dat deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams de hoogste normen moeten hanteren op het gebied van integriteit, ethisch gedrag, professionalisme en de eerbiediging en bevordering van de grondrechten en internationale bescherming.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit het geheel van voorgaande bevindingen dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie, waaronder ook deskundigen door het toenmalige EASO (nu het EUAA), tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

De Raad stipt verder aan dat uit het voorgaande blijkt dat de tijdelijke inzet van *in casu* het EUAA strikt beperkt blijft tot het afnemen van gesprekken en het onderzoek van de inhoud van het verzoek en dat het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft.

Verzoeker brengt met zijn theoretisch en hypothetisch betoog alsook met zijn verwijzingen naar de hierboven uitgebreid toegelichte bepalingen, geen valabele elementen bij middels zijn verzoekschrift of zijn aanvullende nota zodat hij geen afbreuk kan doen aan voorgaande omstandige vaststellingen.

5.4. Wat betreft verzoekers betoog rond het belangenconflict van de EUAA-medewerkers die mogelijks de Griekse nationaliteit zou bezitten, wijst de Raad erop dat – daargelaten dat verzoeker niet staat dat de EUAA-medewerker die zijn persoonlijk onderhoud afnam de Griekse nationaliteit bezit - hieruit hoe dan ook geenszins zonder meer afgeleid kan worden dat verzoekers beschermingsverzoek niet op onpartijdige wijze werd beoordeeld of dat er sprake is van een belangenconflict, te meer gelet op de hoger weergegeven uiteenzetting inzake het operationeel plan met nadruk op de bepalingen rond de gedragscode voor deskundigen in asielondersteuningsteams.

De Raad kan hierbij dienstig verwijzen naar het beginsel van onpartijdigheid dat als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ook van toepassing is op organen van het actief bestuur en (onder andere) inhoudt dat bestuursorganen, ambtenaren of mandatarissen geen persoonlijk (juridisch of feitelijk) belang mogen hebben bij de door hen te nemen beslissingen en bij het behandelen van de hen opgelegde zaken niet vooringenomen mogen zijn. Het Hof van Justitie heeft als zodanig bevestigd dat het recht op een onpartijdige behandeling van zijn zaak geldt bij de uitvoering van het Unierecht, in het bijzonder de Richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, heden vervangen door de Richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU (HvJ 8 mei 2014, C-604/12, *N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform*, Ireland, pt. 19-55). De vereiste van onpartijdigheid wordt bekeken vanuit dubbele ooghoek. Er is met name enerzijds de subjectieve of persoonlijke onpartijdigheid, en anderzijds de objectieve of structurele onpartijdigheid. Het onpartijdigheidsbeginsel waarborgt dus zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de personeelsleden en de leden van bestuurlijke organen die mede een beslissing nemen, als de structurele onpartijdigheid van die personeelsleden en bestuurlijke organen op het vlak van de organisatie van deze organen, het verloop van de procedure en het tot stand komen van hun beslissingen (RvS 14 november 2017, nr. 239.876). De subjectieve onpartijdigheid vereist dat geen enkel lid van het betrokken bestuur blijk mag geven van partijdigheid of persoonlijke vooringenomenheid. De objectieve onpartijdigheid vereist dat dit bestuur voldoende waarborgen biedt om elke gerechtvaardigde twijfel omtrent een eventuele vooringenomenheid uit te sluiten (cf. HvJ 27 maart 2019, C-680/16, *Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel en Remedia d.o.o.*, pt. 27). De subjectieve onpartijdigheid wordt vermoed tot het bewijs van het tegendeel. In het geval van een aantasting van de objectieve onpartijdigheid moet de daadwerkelijke vooringenomenheid niet worden aangetoond, maar volstaat de schijn van partijdigheid indien die schijn objectief gerechtvaardigd is (A. COOLSAET, “*Hoofdstuk 6. Het onpartijdigheidsbeginsel*” in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (ed.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, p. 191). Om de schending van de structurele

onpartijdigheid aannemelijk te maken, volstaat geen louter subjectieve indruk van partijdigheid, maar moet die indruk objectief gerechtvaardigd kunnen worden, rekening houdend met de concrete, feitelijke elementen van de zaak (RvS 12 mei 2020, nr. 248.530). In geval van structurele onpartijdigheid moet worden onderzocht of er voldoende garanties zijn om objectief gewettigde twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten.

Zulke twijfels kunnen rijzen ten gevolge van vaststelbare feiten, waarbij in bepaalde gevallen zelfs de gewekte schijn belang kan hebben (RvS 25 november 2020, nr. 249.039). De nationale autoriteit moet voldoende waarborgen bieden om elke gerechtvaardigde twijfel dat sprake is van een eventueel vooroordeel uit te sluiten (HvJ 8 mei 2014, C604/12, *H. N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform*, Ireland, pt. 52).

De Raad wijst erop dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat de structurele organisatie van het CGVS onvoldoende garanties biedt om twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Vooreerst is het niet de *protection officer* van het CGVS, maar de commissaris-generaal die formeel de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming neemt. Wat betreft de huidige bijstand van het EUAA dient bovendien herhaald te worden dat deze tijdelijke inzet strikt beperkt blijft tot het afnemen van gesprekken en het onderzoek van de inhoud van de aanvraag en het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft. Dit neemt echter niet weg dat niet kan worden ontkend dat de EUAA-medewerker, die *in casu* het persoonlijk onderhoud heeft geleid met de verzoeker om internationale bescherming en de verklaringen van verzoeker heeft genoteerd, een belangrijke rol speelt. Ook hier zijn evenwel de nodige garanties voorhanden om aan een volgens verzoeker mogelijke partijdigheid van de EUAA-medewerker te remediëren. Zo kan de verzoeker overeenkomstig artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen (hetgeen hij *in casu* heeft gedaan) en daarover zelf of via zijn advocaat aan het CGVS schriftelijk zijn opmerkingen bezorgen (hetgeen hij *in casu* heeft nagelaten te doen), die door de commissaris-generaal moeten worden onderzocht alvorens in verband met het verzoek om internationale bescherming een beslissing te nemen.

De Raad oordeelt dat *in casu* slechts kan vastgesteld worden dat het administratief dossier geen aanwijzingen bevat – en door verzoeker geen indicaties worden aangehaald – waaruit zou blijken dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet op een objectieve wijze behandeld zou zijn.

Ook uit een zorgvuldige lezing van deze notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden afgeleid dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud onregelmatigheden hebben voorgedaan in die mate dat hieruit enige vooringenomenheid bij de EUAA-medewerker zou kunnen blijken. Zoals verder in dit arrest zal blijken, kan ook uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijken dat er van enige subjectieve partijdigheid sprake is.

De Raad concludeert dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de commissaris-generaal eenzijdig of selectief zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. Verweerder heeft zich ter zake gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en de door hem geschetste context alsook op de beschikbare landeninformatie. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De EUAA-medewerker die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft evenmin enig belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor er geen indicaties voorhanden zijn dat en hoe deze aangestelde expert *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

In die zin kan dan ook niet blijken dat de hele keten van het beslissingsproces *in casu* zou zijn aangetast door de (subjectieve) partijdigheid van één van de daarbij betrokken ambtenaren van het CGVS. Een schending van het onpartijdigheidsbeginsel of een belangenconflict kan geenszins aannemelijk worden gemaakt.

6.1. In een (hoeveelste?) middel voert verzoeker aan dat er geen (diepgaand) onderzoek werd gevoerd naar zijn psychische kwetsbaarheid. Verzoeker werd niet (nadrukkelijk) bevraagd over zijn psychische toestand en benadrukt dat non-verbale signalen zouden hebben gewezen op psychisch lijden.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker - die er overigens wel in slaagt tientallen pagina's te vullen met landeninformatie in het verzoekschrift en aanvullende nota's - geen enkel attest of ander medisch document heeft neergelegd waaruit een eventuele psychische problematiek kan blijken. Hij heeft nagelaten objectieve bewijsstukken voor te leggen die een bijzondere kwetsbaarheid aantonen, laat staan dat deze zouden

aantonen dat hij zich in Griekenland niet staande zou kunnen houden. De verwijzing naar “*signalen dat verzoeker psychisch lijdt*” kan niet als de verwijzing naar een objectief gegeven worden aanzien. Verder blijkt zowel uit het persoonlijk onderhoud als de bestreden beslissing dat verzoeker wel degelijk werd bevraagd betreffende zijn gezondheidstoestand (NPO, p. 2, 11-13). De bestreden beslissing stelt dienaangaande: “*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Betreffende uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u moe was, koorts en honger had en u het onaangenaam vond dat de zon op u scheen, dient er te worden opgemerkt dat u wanneer u hierop werd gevraagd of u een pauze wou nemen negatief antwoordde en u gevraagd of u in staat was om het persoonlijk onderhoud verder te zetten positief antwoordde. Voorst werd er voor gezorgd dat u in het gehoorlokaal minder werd blootgesteld aan de zon (CGVS, p. 10-11). Verder wijst niets er op dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit erkende u zelf ook (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” d.d. 30/07/2024). Daarenboven werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 2-3). Voorts verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*”

Het verweer dat het de tolk was die er voor zorgde dat er minder zonlicht was in het gehoorlokaal in plaats van de interviewer van verzoeker, is totaal onbelangrijk en kan onmogelijk tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

6.2. Verzoeker stelt eveneens een kwetsbaar profiel te hebben als gevolg van zijn beperkte cognitieve capaciteiten (verzoekschrift, p. 50), hetgeen duidelijk uit het verloop van het persoonlijk onderhoud zou blijken.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker nalaat dit te staven aan de hand van enig document zodat verzoeker zich dienaangaande beperkt tot een loutere bewering. Verzoeker laat ook na concreet aan te geven uit welke passages van het persoonlijk onderhoud deze beperkte cognitieve capaciteiten dan wel zouden blijken. Hoe dan ook, uit de opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal evenals uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker wel degelijk over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om zijn asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Uit het gegeven dat bepaalde vragen herhaald en/of verduidelijkt dienden te worden kan geenszins afgeleid worden dat verzoeker niet over de nodige cognitieve capaciteiten zou beschikken. Verzoeker gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud ook aan dat hij alle vragen had begrepen en dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen toelichten. Ook verzoekers raadsman maakte geen enkele opmerking betreffende verzoekers vermeende beperkte cognitieve capaciteiten (NPO, p. 17).

Het is dan ook allesbehalve ernstig om hierover voor het eerst in het verzoekschrift melding te maken, hetgeen des te meer klemmt omdat verzoeker nalaat om zijn bewering te staven aan de hand van enig document.

Verzoeker laat aldus na om zijn beweerde psychologische problemen en cognitieve beperkingen te staven met documenten, zodat zijn betoog inzake kwetsbaarheid uitsluitend steunt op blote beweringen. Er blijkt evenmin dat verzoeker momenteel wordt opgevolgd door een psycholoog of psychiater. Verzoeker brengt geen persoonlijke omstandigheden aan die, in het licht van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, zouden moeten leiden tot de vaststelling van een bijzondere kwetsbaarheid.

7. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 22 september 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 21 september 2026 (map documenten, stuk 8).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

8. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

9. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

10. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

11. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, “*een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel “*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling*” (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

12. Gelet op de hogere vaststellingen blijkt dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verzoeker, een eenentwintigjarige volwassen man, maakt niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, waaronder de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen, alsook politiegeweld en discriminatie, en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaken op onmenselijke of vernederende behandeling.

Te dezen wordt in de bestreden beslissing inzake de door verzoeker aangehaalde elementen die betrekking hebben op zijn vrees bij terugkeer naar Griekenland met reden als volgt gemotiveerd inzake zijn mogelijkheden voor huisvesting, zijn contacten met overheidsdiensten, werk, zelfredzaamheid en gezondheidszorg:

“Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u in Griekenland toegang had tot de woningmarkt. Zo verbleef u op Kos steeds in het opvangcentrum en verbleef u na uw vertrek uit Kos in Athene, behalve de eerste twee dagen dat u er in een park overnachtte, steeds in collectieve huurwoningen (CGVS, p. 9-10).

Wat betreft uw verklaringen dat u in Griekenland geen sociaal zekerheidsnummer (AMKA) had, wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). Dat u verklaarde dat u toen u uw AMKA in een kantoor in Griekenland aanvraag te horen kreeg dat u hiervoor moest betalen (CGVS, p. 7), kan mede gezien bovenstaande informatie niet zonder meer worden weerhouden.

Daar waar u verklaarde dat u uw fiscaal registratienummer AFM in Griekenland verloor maar dat de politie de aangifte van uw verlies niet wou acteren, dient er vooreerst opgemerkt te worden dat het wel een vreemde gang van zaken is dat de politie u, die een vertaal-app kon gebruiken (CGVS, p. 12), enkel wenste te helpen indien u zelf Grieks zou spreken of iemand zou meebrengen die het Grieks machtig was (CGVS, p. 6-7). Voorts is het opmerkelijk dat u bij de DVZ, uitdrukkelijk gevraagd of u in Griekenland problemen kende met de autoriteiten, verklaarde dat dit niet het geval was geweest (CGVS-vragenlijst; vraag 3.7). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat u een duplicaat van uw AFM kan aanvragen bij het belastingkantoor dat uw AFM heeft uitgereikt (zie administratief dossier). Niets wijst er dan ook op dat indien u zich naar de juiste instantie zou begeven niet in bezit zou kunnen worden gesteld van een duplicaat van uw AFM.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland toegang had tot de arbeidsmarkt. Zo werkte u tijdens uw verblijf in Athene ongeveer drie dagen per maand in de bouwsector (CGVS, p. 10-11). Gevraagd welke stappen u had ondernomen om aan legaal werk te geraken verklaarde u dat u hiervoor naar interimkantoren ging maar u er geen kans maakte op een job omdat u de Griekse taal niet machtig was (CGVS, p. 11). Voorts verklaarde u dat toen u zich informeerde om het Grieks te leren, u te horen kreeg dat u hiervoor moest betalen, wat u niet kon, en u verder geen stappen ondernam om gratis taalcursussen te vinden (CGVS, p. 12). Echter, hoewel u verklaarde dat u in Athene naar (een) organisatie(s) ging – waarvan u zich de na(a)m(en) niet meer herinnert - om er hulp te krijgen maar u van hen geen antwoord kreeg (CGVS, p. 11 & CGVS-vragenlijst; vraag 3.5), blijkt uit een korte zoekopdracht op internet – waartoe u in Griekenland ook toegang had (CGVS, p. 8 en p. 11-12) - dat er in Athene tal van organisaties zijn die begunstigen van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en het (kosteloos) aanleren van de taal (zie administratief dossier). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat het voor u onmogelijk was om deze organisaties te vinden en hun hulp in te roepen zodoende de Griekse taal te leren en uw kansen op de Griekse arbeidsmarkt te vergroten. Evenmin schreef u zich als werkzoekende in bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (DYPA) (zie administratief dossier) (CGVS, p. 11). Er dient opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijk (ander) werk zou gezocht hebben in Athene, er verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan werk te geraken zodoende uw situatie en uw toegang tot de woningmarkt er te verbeteren, en te kunnen integreren in de Griekse samenleving.

Daarenboven blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde (CGVS, p. 4), die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels (CGVS, p. 11-12) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had. Zo maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen waarbij u van Kos naar Athene reisde, u maanden later vanuit Griekenland een vlucht naar Zwitserland nam van waar u dadelijk met de bus naar Duitsland reed en u ongeveer drie-en-een-halve maand later vanuit Duitsland naar België reisde (CGVS, p. 9 en p. 16 & DVZ-vragenlijst; vraag 33). Verder werkte u, zoals eerder gesteld in Griekenland een aantal dagen per maand in de bouwsector, werkte u in België in hotels en supermarkten en werkt u hier heden in een kledingbedrijf (CGVS, p. 4-5). Aansluitend kan er nog op gewezen worden dat u in Griekenland

over een min of meer uitgebreid netwerk beschikte dat u ondersteunde. Zo blijkt onder meer dat u, nadat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend, financieel gesteund werd door twee tantes die op de Westelijke Jordaanoever wonen (CGVS, p. 10), uw oom langs moederskant, die hier in België een verblijfsstatus heeft, u raad gaf waar u aan werk kan geraken in Griekenland (CGVS, p. 7 en p. 11), deze oom samen met één van uw neven die hier eveneens in België een verblijfsstatus heeft uw vliegtuig- en bus ticket vanuit Griekenland (en via Zwitserland) naar Duitsland bekostigde (CGVS, p. 7 en p. 16) en u tijdens uw verblijf in Duitsland financieel geholpen werd door een vriend (CGVS, p. 16). Voorts heeft u hier in België nog steeds contact met uw oom alsook met twee neven die hier een verblijfsstatus hebben (CGVS, p. 7), verblijft u hier soms bij uw oom of andere familieleden en heeft u nog een aantal vrienden die in Athene wonen (CGVS, p. 8). Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen of (indien nodig) niet opnieuw beroep zou kunnen doen op uw (familiaal) netwerk om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt daarenboven geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw medische problemen – u verklaart dat u in België voor schurft behandeld wordt (CGVS, p. 13) en legde ter staving hiervan een foto's van een tube Dakarin zelf en een fles Iso-Betadine ontsmettingsmiddel neer (document 10) - niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken die zware zorg en complexe monitoring zouden vereisen die in Griekenland, mits u hiertoe de nodige stappen zet, niet beschikbaar zouden zijn.

In dit verband dient er opgemerkt te worden dat u in Griekenland, hoewel u verklaarde dat u omwille van uw schurft naar een ziekenhuis in Athene ging maar zij u desondanks u er een vertaalapp gebruikte om er u verstaanbaar te maken enkel wilden helpen indien u iemand zou meebrengen die de Griekse taal machtig was (CGVS, p. 12), wel degelijk toegang had tot de gezondheidszorg aldaar. Zo kocht u voor uw schurft in Griekenland medicijnen bij een apotheek (CGVS, p. 12-13). Bovendien toont de informatie waarover het CGVS beschikt aan dat u, indien u in Griekenland daadwerkelijk geen sociaal zekerheidsnummer (AMKA) zou gehad hebben, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - *Information Guide for Beneficiaries of International Protection* – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf)."

Uit het bovenstaande blijkt dat verweerder in de bestreden beslissing wel degelijk omstandig heeft gemotiveerd waarom verzoekers voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland niet beantwoorden aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid die dient te worden bereikt opdat van een ernstig risico op onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest sprake zou zijn.

Verzoeker volhardt in zijn ervaringen in Griekenland en bekritiseert verweerders appreciatie en terechte gevolgtrekkingen maar brengt hiermee en met zijn verwijzingen naar algemene informatie, waarmee reeds rekening is gehouden en die ook de Raad in zijn analyse heeft betrokken, geenszins valabele elementen bij die voorgaande overwegingen met betrekking tot zijn concrete situatie kunnen weerleggen.

14. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn

verstrekken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

15. Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland en wijst op zijn ervaringen met de politie en de bevolking en op algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

Hieromtrent stelt de bestreden beslissing terecht:

“Betreffende uw verklaringen dat u en een vriend in november 2023 in Athene werden beroofd door Albanezen, waarbij uw telefoon werd gestolen (CGVS, p. 13-14), dient te worden opgemerkt dat u van deze feiten geen aangifte deed. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat de politie u toch niet zou helpen aangezien zij u ook niet hadden geholpen toen u bij hen aangifte wenste te doen van het verlies van uw AFM (CGVS, p. 14), is niet afdoende om uw nalaten ter zake te rechtvaardigen. Immers, indien politiemensen bij uw aangifte van uw verlies van uw AFM daadwerkelijk niet zouden hebben opgetreden (of u niet naar de juiste instantie zouden hebben doorverwezen om het verlies van uw AFM aan te geven) kan er uit het dergelijk handelen van enkele individuele agenten niet zonder meer besloten worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u alsnog, indien nodig, de nodige bescherming te bieden. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het feit dat u in Griekenland eens door de politie gecontroleerd en gefouilleerd werd en u na controle van uw identiteitskaart mocht beschikken (CGVS, p. 14), evenmin kan besloten worden dat de politie in Griekenland hun werk niet naar behoren uitvoeren. Indien u daadwerkelijk zou gevonden hebben dat deze controle niet door de beugel kon, staat het u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, waar u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen, vrij om dit door u gepercipieerde slecht functioneren van de politie bij de bevoegde instanties aan te klagen. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Wat betreft uw overige problemen in Griekenland, namelijk dat er Griekse burgers onbeleefd tegen u waren en zij u niet wilden helpen als u hen de weg vroeg en er Egyptenaren waren die naar u schreeuwen (CGVS, p. 15) - dient, hoe betreurenswaardig ook, te worden opgemerkt dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad merkt bovendien op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

16. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refolement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijping van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refolement bestaat.

17. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan

dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

18. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS